ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

ΤΟ ΠΡΑΚΤΙΚΟΝ

Ἔγραφαν αἱ Συναγερμικαὶ ἐφημερίδες, κατόπιν εἰδικῆς ἐντολῆς:

«Πρέπει νὰ δημοσιευθῇ τὸ ἱδρυτικὸν πρακτικὸν τῆς Δημοκρατικῆς Ἑνώσεως, ὥστε ὁ Ἑλληνικὸς Λαὸς νὰ πληροφορηθῇ ὑπευθύνως καὶ ἀκριβῶς ὑπὸ ποίους ὅρους ἀπεφασίσθη ἡ ἐκλογικὴ συνεργασία τῶν κομμάτων τοῦ Δημοκρατικοῦ Κέντρου μὲ τὴν ΕΔΑ. Ἔτσι θὰ διαλυθῇ καὶ ἡ ὑποψία περὶ ὑπάρξεως μυστικῶν ὅρων εἰς τὴν συνεργασίαν τῶν κομμάτων τῆς «Δημοκρατικῆς Ἑνώσεως».

Καὶ τὸ μὲν πρακτικὸν ἐδημοσιεύθη, ἀλλὰ ἐπηκολούθησε νέα ἐντολὴ πρὸς τὰς Συναγερμικὰς ἐφημερίδας, ἵνα γαυγίζουν περί... μυστικῶν ὅρων. Ἂς κάμουν, λοιπόν, ὑπομονὴν καὶ μετὰ τὴν ἐκλογικὴν νίκην τῆς Δημοκρατικῆς Ἑνώσεως θὰ μάθουν ἐὰν ἔχῃ συμφωνηθῇ ἡ διενέργεια νέων ἐκλογῶν ἀμέσως ἢ μετὰ τὸ «νόμιμον πλήρωμα τοῦ χρόνου».

ΔΙΑΤΙ ΔΕΝ ΥΠΕΒΛΗΘΗ ΠΡΟΣΦΥΓΗ;

Ξεύρετε πῶς σχολιάζει Συναγερμικὴ ἐφημερὶς τὸ ἄρθρον τοῦ Λονδινείου «Ἡμερησίου Τηλεγράφου» περὶ προσδοκίας μετριοπαθείας εἰς τὸ Κυπριακὸν ἐκ μέρους τῆς παρατάξεως Καραμανλῆ ὕστερα ἀπὸ τυχὸν ἐκλογικήν των νίκην; Τὰ λέγουν αὐτὰ οἱ Ἄγγλοι, ὅτι ἡ ΕΡΕ εἶναι πρόθυμος εἰς παραχωρήσεις, διὰ νὰ ἐνισχύσουν τὴν Ἀντιπολίτευσιν, νὰ νικήσῃ εἰς τὰς ἐκλογὰς καὶ νά... κάμῃ ἐκείνη παραχωρήσεις! Ἀλλά, τί χρειάζεται αὐτὴ ἡ Καραγκιόζειος διπλωματία: Ἐὰν ἡ κυβέρνησις ἤθελε ν' ἀποδείξῃ τὴν ἀποφασιστικήν της στάσιν, διατί ἄφησε νὰ φθάσῃ εἰς τὸ τέλος ὁ Ἰανουάριος καὶ δὲν ὑπέβαλε τὴν προσφυγὴν εἰς τὸν ΟΗΕ, τὴν ὁποίαν εἶχεν ὑποσχεθῆ διὰ τὰς ἀρχὰς Ἰανουαρίου;

ΑΠΕΛΠΙΣΙΑ

Ὁμιλῶν εἰς τὴν Βέρροιαν ὁ ἀρχηγὸς τῆς ΕΡΕ εἶπε, σύμφωνα μὲ περιγραφὴν φιλικῆς του ἐφημερίδος:

«Ἐγώ, ἐὰν ὁ λαὸς δὲν ἐγκρίνῃ τὸ πρόγραμμά μου δὲν νομίζω ὅτι μπορῶ νὰ συνεχίσω νὰ πολιτεύωμαι καὶ νὰ δέχωμαι τὴν κατάστασιν ὅπως αὐτὴ ἔχει δημιουργηθῇ καὶ τὴν ὁποίαν θέλει νὰ συνεχίσῃ ὁ παλαιοκομματισμός».

Δὲν θὰ εἶναι κρῖμα νὰ παραιτηθῇ τῆς πολιτικῆς... τόσον νέος; Ἀλλά, γνωρίζει τί λέγει ὁ κ. Καραμανλῆς. Τόσα χρόνια πολιτεύεται καὶ ἠνείχετο πᾶσαν κατάστασιν, ἀλλὰ ἦτο ἁπλοῦς βουλευτής. Ἐνῷ, τώρα, νὰ ξαναγίνῃ ἁπλοῦς βουλευτής, ἀπὸ πρωθυπουργός, θὰ εἶναι φοβερόν! Δι' αὐτὸ προσπαθεῖ νὰ συγκινήσῃ τοὺς Μακεδόνας...

Η «ΔΙΑΣΠΑΣΙΣ»

Οἱ πεινασμένοι βλέπουν στὸν ὕπνο τους καρβέλια. Καὶ οἱ πανικόβλητοι διὰ τ' ἀποτελέσματα τῆς 19ης Φεβρουαρίου βλέπουν... διάσπασιν τῆς Δημοκρατικῆς Ἑνώσεως. Μετὰ τὴν ψυχρολουσίαν, ποὺ τοὺς ἐδόθη ὕστερα ἀπὸ τὴν ὑπογραφὴν τῆς συμφωνίας προσωπικῶς ἀπὸ τὸν κ. Σοφ. Βενιζέλον, ὀνειρεύονται διαφωνίαν καὶ ἀποχώρησιν τοῦ κ. Παπανδρέου. Δυστυχῶς, ὅμως, δι' αὐτούς, τὰ ὡραῖα ὄνειρα δὲν διαρκοῦν...

ΤΙΜΩΡΙΑ ΑΠΟΣΤΑΤΩΝ

Ἀνεγράφη ἡ πληροφορία ὅτι ὁ κ. Καραμανλῆς σκοπεύει νὰ «κόψῃ» ἀπὸ τοὺς συνδυασμούς του τοὺς περισσοτέρους τέως βουλευτάς, οἱ ὁποῖοι προσεχώρησαν πρὸς αὐτόν, ἐνῷ εἶχον ὑπογράψει πρωτόκολλον πίστεως πρὸς τὸν κ. Στεφανόπουλον, ὅταν ὁ στρατάρχης ἐψυχορράγει. Ὁ κ. Καραμανλῆς εἶναι φρόνιμος ἄνθρωπος καὶ σκέπτεται ὅτι οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ ἔχουν κεκτημένην ταχύτητα ἀθετήσεως ὑπογραφῶν καὶ μπορεῖ νὰ τοῦ ξαναφύγουν μετὰ τὰς ἐκλογάς. Καί, ὡς γνωστόν, τὴν ἀποστασίαν ὅλοι φιλοῦν ἀλλὰ τοὺς ἀποστάτας οὐδείς. Καὶ τοὺς χρειάζεται τέτοια τιμωρία...

ΟΙ... ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΑΙ

Διὰ ν' ἀντιληφθοῦν οἱ ἀναγνῶσται εἰς ποῖον βαθμὸν φθάνει ὁ πολιτικὸς τυχοδιωκτισμός, ἀρκεῖ ν' ἀναγνώσουν τὴν διαμαρτυρίαν κάποιου κυρίου, ὁ ὁποῖος ἦτο, λέγει, ἐπὶ πολλὰ ἔτη, διευθυντὴς τοῦ γραφείου τοῦ «Ριζοσπαστικοῦ κόμματος» τοῦ κ. Ρέντη καὶ τώρα, εἰς ἔνδειξιν διαμαρτυρίας, προσχωρεῖ εἰς τὴν... «Ριζοσπαστικὴν Ἕνωσιν». Ὅταν ὁ κ. Ρέντης ἐκηρύσσετο ὑπὲρ τῆς συνεργασίας μὲ τὴν ΕΔΑ καὶ μὲ τὸ ΚΚΕ, ὁ κύριος οὗτος, «ἀπόγονος ἱστορικῆς οἰκογενείας», δὲν ἠσθάνθη καμμίαν ἐνόχλησιν. Τώρα, ποὺ δὲν τὸν ἔβαλαν εἰς συνδυασμόν, ἀνεκάλυψε τό... Ἔθνος καὶ ξιφουλκεῖ διὰ νὰ τὸ σώσῃ!!

ΚΑΛΑΙ ΙΔΕΑΙ

Ἕνα τηλεγράφημα ἀπὸ τὸ Ἄμστερνταμ ἀναφέρει ὅτι ἡ Ὀλλανδικὴ κυβέρνησις ἵδρυσεν ἕνα συμβούλιον πρὸς ἀνακάλυψιν ἰδεῶν κατὰ τῆς γραφειοκρατίας.

«Τὸ συμβούλιον αὐτὸ—λέγει τὸ τηλεγράφημα—δέχεται καὶ βραβεύει ἰδέες ποὺ ὑποβάλλουν οἱ πολῖται καὶ ποὺ συντελοῦν εἰς τὴν ἁπλοποίησιν τῆς κρατικῆς διοικήσεως καὶ πρὸ παντὸς εἰς τὸν περιορισμὸν τῶν δαπανῶν της. Κατὰ τὸ πρῶτον δοκιμαστικὸν ἔτος διένειμε τὸ Συμβούλιον τὸ ποσὸν τῶν 13.500 φιορινίων διὰ τὴν βράβευσιν «καλῶν ἰδεῶν», ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς τῶν ὁποίων ἐπετεύχθη ἄμεσος περικοπὴ δαπανῶν κατὰ 250.000 φιορινίων».

Ἡ ἰδέα εἶναι πολὺ χρήσιμος καὶ διὰ τὴν Ἑλλάδα. Οἱ πολῖται, ποὺ τόσον ταλαιπωροῦνται ἀπὸ τὴν γραφειοκρατίαν, εὐχαρίστως θὰ μετεῖχον τοῦ διαγωνισμοῦ...

ΠΑΛΗΟ ΚΟΛΠΟ

Ἀπὸ τὰς περιγραφὰς τῆς περιοδείας τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς ΕΡΕ εἰς Μακεδονίαν:

«Εὐθὺς ὡς κατῆλθε τῆς εἰδικῆς ἁμαξοστοιχίας, ἡ ὁποία τὸν παρέλαβεν ἐκ Κατερίνης, ἐπέβη ἀνοικτοῦ αὐτοκινήτου καὶ ἵστατο ἐπ' αὐτοῦ ὄρθιος, μὲ πεζοὺς συνοδοὺς τοὺς μετ' αὐτοῦ συνταξιδεύσαντας ὑπουργοὺς καὶ τοὺς κομματικοὺς ἐπιτελεῖς του.»

Ἔτσι εἰσήρχετο καὶ εἰς τὴν Βιέννην ὁ γνωστὸς καγκελλάριος, ὁ ὁποῖος ἠμπορεῖ νὰ μὴν ἔχει παχειὰ φρύδια, ἀλλὰ εἶχεν ὡραῖο τσουλούφι εἰς τὸ μέτωπόν του...

ΜΑΚΙΓΙΑΖ ΕΙΣ ΤΑ ΣΚΟΤΕΙΝΑ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ. (Ἰδ. ὑπηρ.). Ἕνα ἀπὸ τὰ πλέον ἐνδιαφέροντα ἐκθέματα τῆς Ἐκθέσεως Βρετανικῶν Βιομηχανιῶν 1956 θὰ εἶναι καὶ μία γυναικεία τσάντα ἡ ὁποία κατὰ μῆκος τοῦ καθρέπτου ἔχει ἕνα λαμπτῆρα. Ὁ λαμπτὴρ αὐτὸς ἀνάβει μὲ μπαταρία καὶ φωτίζει τὸ πρόσωπο. Διὰ νὰ τὸν ἀνάψωμε στρέφομε πρὸς τὰ δεξιὰ ἕνα διακόπτη εὑρισκόμενο κάτω ἀπὸ τὸ φερμουάρ. Ὅταν ἡ τσάντα εἶναι κλειστὴ τὸ φῶς φαίνεται μέσα ἀπὸ μιὰ μικρὴ ὀπὴ ποὺ εὑρίσκεται εἰς τὴν ἀντίθετον πλευρὰν τῆς τσάντας καὶ φωτίζει τὴν κλειδαριὰ τῆς πόρτας. Ὅταν θέλωμε νὰ εὕρωμε τὸ κλειδὶ τοῦ σπιτιοῦ ἢ τοῦ διαμερίσματός μας στρέφομε τὸν διακόπτη πρὸς τὰ ἀριστερά. Τότε ἀνάβει ἕνας ἄλλος λαμπτὴρ τοποθετημένος κάτω ἀπὸ τὸν καθρέπτη, ὁ ὁποῖος καὶ φωτίζει τὸ ἐσωτερικὸ τῆς τσάντας. Τὸ φῶς σβήνει αὐτομάτως μὲ τὸ κλείσιμο τῆς τσάντας, ἡ ὁποία ἔχει ἐπίσης φωσφορίζουσα θήκη διὰ κραγιὸν καὶ μπουκαλάκι δι' ἄρωμα.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΠΡΟΣ ΤΗΝ "ΗΜΕΡΑΝ"

Η ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ ΕΛΕΥΘΕΡΑΣ ΖΩΝΗΣ ΕΙΣ ΤΟΝ ΛΙΜΕΝΑ ΜΑΣ

Κύριε διευθυντά,

Εἰς τὸ φύλλον ὑμῶν τῆς 17)1)56 συνιστᾶτε ὅπως τὸ αἴτημα τοῦ ἐμπορικοῦ ἐπιμελητηρίου Πατρῶν περὶ ἱδρύσεως ἐν Πάτραις «ἐλευθέρας ζώνης» τύχῃ τῆς δεούσης προσοχῆς ἐκ μέρους τῆς Κυβερνήσεως.

Σχετικῶς σᾶς πληροφορῶ ὅτι ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ὑπομνήματος τοῦ Ἐμπορικοῦ Ἐπιμελητηρίου Πατρῶν τὸ Ὑπουργεῖον Οἰκονομικῶν ἀνέθεσεν εἰς ἀνώτερον οἰκονομικὸν ὑπάλληλον νὰ ἐρευνήσῃ ἐὰν ὑπάρχουν αἱ προϋποθέσεις τῆς λειτουργίας «ἐλευθέρας ζώνης» εἰς Πάτρας.

Ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ὑποβληθησομένης ἐκθέσεως τὸ Ὑπουργεῖον Οἰκονομικῶν θὰ λάβῃ τὰς ἐνδεικνυομένας ἀποφάσεις.

Ὁ ὑπουργὸς Προεδρίας
Γ. Ι. ΡΑΛΛΗΣ

ΠΩΣ ΟΜΙΛΟΥΝ ΟΣΟΙ ΚΙΝΟΥΝΤΑΙ ΑΠΟ ΣΥΜΦΕΡΟΝ

Κύριε Διευθυντά,

Εἰς τὴν ἐφημερίδα «Πελοπόννησος» τῆς παρελθούσης Τετάρτης ἔτυχε νὰ διαβάσω τὴν σύντομον δημοσίευσιν τοῦ κ. Δ. Κυρίτση.

Οἱ κ. κ. πολιτευταὶ τοῦ ἱστορικοῦ Κόμματος τῶν Φιλελευθέρων ἀπὸ λόγους εὐγενείας δὲν ἀπήντησαν εἰς τὸν ἀνωτέρω διότι ἐκ μέρους των δὲν χρειάζεται ἀπάντησις. Ὁ λαὸς δὲν εἶναι τόσον ἀνίδεος καὶ δὲν παρασύρεται πλέον ἀπὸ κατηγορίας τόσον ἐπιπολαίας καὶ ὑπαινιγμοὺς τόσον γελοίους. Στὴ μανία τους γιὰ τὴν ἀποτυχία σκέπτονται, καὶ λέγουν ὅ,τι θελήσουν. Εἰδικώτερον ὁ κ. Κυρίτσης ἔχει ἕνα ἐλαφρυντικόν, ὅταν λέγῃ ὅλα αὐτά, ἐπειδὴ «ἀμύνεται περὶ συμφέροντος», διότι ἀπὸ τὴν νῦν Κυβέρνησιν τοῦ Συναγερμοῦ διωρίσθησαν αἱ κόραι του. Γιὰ αὐτὸν θὰ εἶναι ὠφέλιμον νὰ διατηρηθῇ τὸ καθεστὼς τοῦ ρουσφετιοῦ. Μὰ εἶμαι βέβαιος ὅτι δὲν ἔχει εἰς τὴν διάθεσίν του πολὺ καιρὸ νὰ φωνάζῃ καὶ τὴν 19ην Φεβρουαρίου θὰ ἠρεμήσῃ. Αἱ διαμαρτυρίαι του εἶναι «φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ» γιὰ τὸ σύνολον τοῦ δεινοπαθοῦντος δημοκρατικοῦ κόσμου, καὶ γιὰ τὸν Ἑλληνικὸν λαὸν ποὺ θὰ μαυρίσῃ τοὺς λαθρεπιβάτας τῆς ἐξουσίας.

Μετὰ τιμῆς
Π. ΣΩΤΗΡΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΗΣ ΕΠΟΧΗΣ

ΤΟ ΒΙΤΡΙΟΛΙ

Θὰ τραβοῦσε τὰ μαλλιά του ὁ ἀείμνηστος Νικόλαος Δημητρακόπουλος ἂν ζοῦσε ἀκόμα. Θὰ τὸν θυμοῦνται οἱ παλαιότεροι ἀναγνῶσται. Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης στὴν πρώτη, ἂν δὲν ἀπατῶμαι, κυβέρνησι Βενιζέλου, ἐδῶ δηλαδὴ καὶ σαράντα πέντε περίπου χρόνια, εἶχε γίνει ὁ ἀμείλικτος διώκτης τῆς ζωοκλοπῆς καὶ τῆς παρανόμου ὁπλοφορίας. Τόσο ποὺ τὰ γιδοπρόβατα βοσκοῦσαν μονάχα τους καὶ χωρὶς τὸν τσοπάνο γιατὶ «τὰ φύλαε ὁ Βενιζέλος» κι' οἱ ἀστυνομίες δὲν εἶχαν τί νὰ κάμουν τὰ μαχαίρια καὶ τὰ πιστόλια τῶν ψευτοπαλληκαράδων μας.

Ὁ χρόνος ὅμως ποὺ τίποτε δὲν ἀφίνει ἀφίνει ἀμετάβλητο ἔκανε κι' ἐδῶ τὴ δουλειά του. Ἰδέτε τί ἔγινε στὸ Μεσολόγγι μὲ τὴν κ. Γεωργία. Οὔτε μαχαίρια οὔτε πιστόλια. Ἕνα τόσο δὰ μπουκαλάκι μὲ βιτριόλι καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τὸ διαβάσατε. Τρεῖς μὲ σοβαρὰ ἐγκαύματα στὸ πρόσωπο καὶ στὰ χέρια κι' ἡ ἴδια μὲ πλήρη τύφλωσι.

Σωστὴ χειροβομβίδα ἔγινε τὸ μπουκαλάκι ποὺ σκόρπισε γύρω της τὴν συμφορὰ τῆς ἀναπηρίας.

Ἡ περίπτωσις ὅμως τῆς κ. Γεωργίας δὲν εἶναι οὔτε ἡ πρώτη, οὔτε ἡ τελευταία, καὶ δὲν εἶναι λίγα τὰ μπουκαλάκια ποὺ παρουσιάζονται τώρα τελευταῖα στὰ δικαστήρια ἀνάμεσα στὰ ἄλλα πειστήρια τῶν ἐγκλημάτων. Κι' ἀπ' αὐτὴ τὴν ἄποψι εἶναι ἀξιοπρόσεκτη αὐτὴ ἡ ἐγκληματικὴ καινοτομία. Ὅπως ἐπίσης εἶναι ἀξιοπρόσεκτο τὸ γεγονὸς ὅτι ἡ χρῆσις τοῦ βιτριολιοῦ εἶναι κατὰ κανόνα συνδεδεμένη μὲ τὴ τιμὴ αὐτῶν ποὺ τὸ χρησιμοποιοῦν.

Παλαιότερα αὐτὴ τὴν τιμὴ τὴ διεκδικοῦσε ὁ ἀδελφὸς τῆς παθούσης κι' ἡ ἐκδίκησις γινόνταν κάπως ἀντρίκια. Ἔλειπεν ἡ θρασύδειλη ἐμφάνισι τοῦ μπουκαλιοῦ καὶ τὴν ἀποκατάστασι τῆς τιμῆς τῆς παθούσης μέσα στὸ κοινωνικὸ περιβάλλον ἀνελάμβανον τὸ πιστόλι ἢ τὸ μαχαῖρι. Ἡ γυναικεία ὅμως χειραφέτησις δὲν μπορεῖ ν' ἀνεχθῇ μιὰ τέτοια αὐτοθυσία τοῦ ἀδελφοῦ σήμερα ποὺ μὲ τόσους ἀγῶνες ἔφερε τὴν ἐξίσωσι στὴν γυναῖκα καὶ στὸν ἄνδρα. Βέβαια τὸ μαχαῖρι καὶ τὸ πιστόλι δὲν εἶναι γιὰ τὰ δικά της χέρια. Ἀλλὰ τὸ θηλυκό της μυαλὸ ποὺ βρῆκε τὸ τρόπο νὰ χάσῃ τὴ τιμή της θἄβρικε καὶ τὸ τρόπο νὰ τὴ ξαναποχτήσῃ. Καὶ βρῆκε τὸ βιτριόλι.

Ὅπως ὅμως ἀπαγορεύεται ἡ παράνομος ὁπλοφορία, νόμιμο καὶ δίκαιο εἶναι ν' ἀπαγορευθῇ κι' ἡ κυκλοφορία αὐτοῦ τοῦ ὑγροῦ ποὺ ἔχει καταστρεπτικώτερες συνέπειες. Κι' οἱ ἐνδιαφερόμενοι ἂς ἐνεργήσουν.

ΑΙΜΟΣ ΕΠΑΧΤΙΤΗΣ

Σκανδαλοθήρας συγγραφεὺς διαπληκτίζεται μὲ ἱστορικὸν ἐὰν ἦτο μπεκρῆς ὁ Μπετόβεν!

ΒΟΝΝΗ. Ὁ γνωστὸς διὰ τὰς σκανδαλοθηρίας του Πολωνογερμανὸς συγγραφεὺς Ὄττο Πιζέντσκι ἐδημοσίευσε σύντομον βιογραφίαν τοῦ μεγάλου Γερμανοῦ μουσουργοῦ Μπετόβεν τὸν ὁποῖον προσπαθεῖ νὰ παραστήσῃ ὡς ἔκφυλον, ἐγωϊστὴν καὶ μέθυσον. Ὁ Πιζέντσκι ἰσχυρίζεται εἰς τὸ λιβελλογράφημά του αὐτὸ ὅτι ὁ Μπετόβεν δὲν ἠδύνατο νὰ γράψῃ οὔτε τὴν ἁπλουστέραν σύνθεσιν ἐὰν δὲν εὑρίσκετο εἰς κατάστασιν κραιπάλης καὶ ὅτι ὁ ἀθάνατος μουσουργὸς ἐπεσκέπτετο κακόφημα καταγώγια ὅπου ἐμεθύσκετο πίνων τὰ πλέον ἀπίθανα οἰνοπνευματώδη ποτά.

Εἰς ἀνασκευὴν τῆς δυσφημιστικῆς αὐτῆς ἐκστρατείας ἐναντίον τοῦ Μπετόβεν, ἀπώτερος σκοπὸς τῆς ὁποίας εἶναι ἡ γενικωτέρα δυσφήμησις τῆς καλλιτεχνικῆς καὶ πνευματικῆς Γερμανίας, ὁ γνωστὸς Γερμανὸς ἱστορικὸς καὶ βιογράφος Κὰρλ Μπέντς, ἐδημοσίευσεν εἰς τὸν ἡμερήσιον καὶ ἑβδομαδιαῖον γερμανικὸν τύπον σειρὰν ἄρθρων εἰς τὰ ὁποῖα ἐξαίρεται ἡ προσωπικότης τοῦ Μπετόβεν κυρίως ὡς ἀνθρώπου. Εἰδικώτερον ὡς πρὸς τὴν μέθην ὁ Μπέντς ἀναφέρει χαρακτηριστικῶς ὅτι ὁ Μπετόβεν ἠρέσκετο νὰ συχνάζῃ ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν εἰς μικρὰ λαϊκὰ κέντρα εἰς τὰ ὁποῖα ὅπου ἠδύνατο νὰ κάθηται ὡς ἄγνωστος μεταξὺ ἀγνώστων ἀλλ' ὅτι οὐδέποτε ἔπινε ἄλλο ποτὸν ἀπὸ ζῦθον καὶ αὐτὸν πάντοτε εἰς περιωρισμένην ποσότητα.

Ὁ ἴδιος ὁ Μπετόβεν εἶχε γράψει εἰς τὸ βιβλίον του τῶν ἐπισκεπτῶν ἑνὸς ζυθοπωλείου τῆς Βιέννης τὰς λέξεις: «Ἡ μπύρα εἶναι ἄδολη μοῦσα μου ποὺ μὲ κάνει νὰ τὰ βλέπω ὅλα ὡραιότερα καὶ ἁρμονικώτερα».

«Τὸ αὐτόγραφον αὐτὸ τοῦ Μπετόβεν», γράφει ὁ Μπέντς ὑπάρχει ἀκόμη εἰς τὸ ζυθοπωλεῖον τῆς Βιέννης καὶ σήμερον κορνιζαρισμένον καὶ ἀποτελεῖ τὴν καλυτέραν διάψευσιν τοῦ ποταποῦ λιβελλογράφου ποὺ ἀπετόλμησε νὰ διασύρῃ τὸ ὄνομα ἑνὸς τῶν εὐγενεστέρων προσώπων ποὺ ἐγνώρισεν ἡ ἀνθρωπότης».

ΔΙΑ ΤΙΣ ΝΟΙΚΟΚΥΡΕΣ

Νέες ἠλεκτρικὲς σκοῦπες

ΛΟΝΔΙΝΟΝ. Δὲν ἔχει κανεὶς παρὰ νὰ διαβάσῃ παλαιὰ βιβλία οἰκοκυρικῆς διὰ νὰ κατανοήσῃ πόσον ἔχει μειωθῆ ἡ κοπιαστικὴ καὶ ἀνιαρὰ ἐργασία τοῦ σπιτιοῦ μὲ τὰς διαφόρους ἠλεκτρικὰς συσκευάς. Τὸ 1914 π.χ. οἱ «εἰδικοὶ» συνιστοῦσαν εἰς τὰς ἀναγνωστρίας των νὰ «ἀλείφουν καὶ νὰ τρίβουν τὸ πάτωμα μὲ κερὶ μελίσση».

Σήμερα ἔχομε εἰς τὰ σπίτια μας πατώματα ποὺ γυαλίζουν, καὶ τὰ ὁποῖα μποροῦμε νὰ σφουγγαρίζωμε καὶ νὰ τρίβωμε μὲ ἠλεκτρικὴ σκούπα, ἡ ὁποία μετατρέπεται ἀναλόγως τῆς ἐργασίας ποὺ θέλομε νὰ τὴν χρησιμοποιήσωμε. Μὲ τὴν εἰσαγωγὴ νέων τύπων ἐπιστρώσεως πατωμάτων, ὅπως μὲ καουτσοὺκ καὶ θερμοπλαστικὰ πλακάκια, αἱ Βρετανικαὶ ἑταιρεῖαι κατασκευῆς ἠλεκτρικῶν εἰδῶν κατεσκεύασαν τελειοποιημένα ἐφόδια ποὺ καθαρίζουν καὶ γυαλίζουν τὸ πάτωμα ἐντὸς ὀλίγων λεπτῶν, καὶ συγχρόνως εἶναι ἀρκετὰ ἐλαφρὰ ὥστε νὰ τὰ σηκώνῃ κανεὶς χωρὶς δυσκολία.

Ὅπως εἶναι φυσικό, τὰ περισσότερα ἠλεκτρικὰ εἴδη ποὺ κυκλοφοροῦν εἰς τὴν ἀγορὰν ἔχουν ὡρισμένα κοινὰ χαρακτηριστικά. Τὸ ὕψος των π.χ. εἶναι κατὰ κανόνα ἀρκετὰ χαμηλὸν διὰ νὰ χωροῦν κάτω ἀπὸ ὅλα τὰ ἔπιπλα, καὶ τὰ ἄκρα των εἶναι ἐπενδεδυμένα μὲ παχὺ προστατευτικὸ στρῶμα ἀπὸ καουτσοὺκ διὰ νὰ μὴ καταστρέφουν τὰ ἔπιπλα καὶ τοὺς τοίχους.

Ἕνα ἀπὸ τὰ τελευταῖα προϊόντα τῆς Βρετανικῆς βιομηχανίας εἶναι μία ἠλεκτρικὴ σκούπα μὲ λεπτὸ σκαλισμένο χέρι ἡ ὁποία ἔχει δύο κυκλικὲς βοῦρτσες, μία ποὺ μαζεύει τὴν σκόνι καὶ μία ποὺ γυαλίζει. Ἔχει ἐπίσης καὶ ἐξάρτημα στεγνοῦ καθαρισμοῦ μὲ τὸ ὁποῖον δὲν σηκώνεται σκόνι καὶ ἀφαιρεῖται ὅλο τὸ παλαιὸ κερί.

ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΚΑΙ ΕΚΠΟΜΠΑΙ ΤΗΣ ΚΑΡΔΙΑΣ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ

ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ. Διὰ μιᾶς συσκευῆς ἡ ὁποία κατεσκευάσθη εἰς τὸ Κέντρον Ἰατρικῶν Ἐρευνῶν τοῦ Ἀμερικανικοῦ Ναυτικοῦ εἰς Βηθεσδὰ τῆς πολιτείας Μαίρυλαντ, κατέστη δυνατὴ ἡ ραδιοφωνικὴ ἐκπομπὴ ἀπ' εὐθείας ἐκ τῆς καρδιᾶς τοῦ ἀνθρώπου. Οὕτω εἰς μίαν ἀπόστασιν μέχρι 400 μέτρων αἱ ἐκπομπαὶ αὗται ἀποκαλύπτουν τί συμβαίνει ἐντὸς τῆς καρδιᾶς ἑνὸς ἀνθρώπου, ὁ ὁποῖος ἐργάζεται, παίζει, ἄλλως περιπατεῖ ἢ εἶναι ξαπλωμένος.

Ἡ νέα συσκευὴ καλεῖται ἐκπέμπων ἠλεκτροκαρδιογράφος παρουσιάζει δὲ τὸ ἑξῆς σπουδαῖον πλεονέκτημα. Οἱ καρδιογράφοι αὐτοὶ δύνανται νὰ χρησιμοποιηθοῦν μόνον ὅταν τὸ πρὸς ἐξέτασιν ἄτομον εὑρίσκεται ἐν ἀναπαύσει καὶ δὲν δύναται νὰ γίνῃ διάγνωσις τῶν ἐνεργειῶν τῆς καρδιᾶς κατὰ τοὺς διαφόρους βαθμοὺς κοπώσεως. Μὲ τὴν νέαν ὅμως συσκευὴν τὰ πράγματα διαφέρουν τελείως. Αὕτη ἀποτελεῖται ἀπὸ ἠλεκτρόδια καὶ τὰ λοιπὰ στοιχεῖα ἑνὸς συνήθους καρδιογράφου ἐπὶ πλέον δὲ ἀπὸ ἕνα πομπὸν καὶ συσσωρευτὰς ποὺ φέρει τὸ πρὸς ἐξέτασιν ἄτομον. Ἐκτὸς αὐτῶν ὑπάρχει ἕνας δέκτης μεγάφωνο καὶ μηχάνημα καταγραφῆς ποὺ εὑρίσκονται εἰς τὸ ἐργαστήριον τοῦ ἰατροῦ.

Τὰ σήματα τὰ ὁποῖα λαμβάνονται ἐκ τῆς καρδιᾶς τοῦ ἐξεταζομένου ἀτόμου ἀκούονται μέσῳ ἑνὸς εὐαισθήτου μεγαφώνου καὶ καταγράφονται. Εἶναι ἰδιαιτέρας σημασίας τὸ γεγονὸς ὅτι τὰ ἐκπεμπόμενα σήματα δὲν εἶναι οἱ θόρυβοι τῆς καρδιᾶς ποὺ θὰ ἤκουε κανεὶς μὲ ἕνα στηθοσκόπιο ἀλλὰ ἠλεκτρικοὶ παλμοὶ ποὺ μετατρέπονται εἰς ἦχον.

Οἱ ἰατροὶ πιστεύουν ὅτι διὰ τῆς μελέτης τῶν «ἐκπομπῶν» τῆς καρδιᾶς ἑνὸς ἀσθενοῦς θὰ δύνανται νὰ τοῦ καθορίσουν κατὰ πόσον θὰ μπορῇ νὰ συνεχίσῃ ἐργαζόμενος, νὰ ὑποβάλλεται εἰς κοπώσεις ἢ νὰ περάσῃ εἰς τὴν ἡμιαναπηρίαν.

ΤΟ ΝΑΥΠΗΓΙΚΟΝ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΤΩΝ ΗΝ. ΠΟΛΙΤΕΙΩΝ

ΟΥΑΣΙΓΚΤΩΝ. Ὅπως ἐδήλωσεν ὁ κ. Κλάρενς Μόρς, διοικητικὸς διευθυντὴς τῆς Ἀμερικανικῆς Ἐμπορικῆς Ναυτιλίας, ἡ ἐπιδίωξις τῆς κυβερνήσεως τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν ὅπως καὶ κατὰ τὸ τρέχον οἰκονομικὸν ἔτος θέσῃ ὑπὸ ναυπήγησιν νέα ἐμπορικὰ σκάφη ἀξίας πλέον τῶν 500.000.000 δολ. πλησιάζει τὴν πραγματοποίησίν της.

Ἤδη παρεδόθησαν πλοῖα ἀξίας 43.000.000 δολ. ἐνῷ ἕτερα ἀξίας 255.000.000 εὑρίσκονται ὑπὸ κατασκευὴν καὶ ἄλλα ἀξίας 290.000.000 ἀναμένεται νὰ ἀρχίσουν κατασκευαζόμενα πρὸ τῆς 30 Ἰουνίου τοῦ 1955.

Ἐκτὸς αὐτῶν ἡ Ἀμερικανικὴ Κυβέρνησις ὑπολογίζει νὰ διαθέσῃ μετὰ τὴν 30 Ἰουνίου ἕτερα 941.000.000 δολ. δι' ἐμπορικὰ πλοῖα.

Σχολιάζων τὴν προσπάθειαν αὐτὴν ὁ κ. Μὸρς εἶπεν ὅτι ὁ Ἀμερικανικὸς Ἐμπορικὸς στόλος, ὁ ὁποῖος ἐργάζεται εἰς τὰ διεθνῆ δρομολόγια εἶναι ἀποφασισμένος νὰ διατηρήσῃ τὴν θέσιν του καὶ αὐτὸ δὲν δύναται νὰ γίνῃ παρὰ ἐὰν συνεχῶς ἀντικαθίσταται διὰ νέων σκαφῶν. Τὸ πρόγραμμα ἀντικαταστάσεων τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν προβλέπει τὴν κατασκευὴν 20 νέων μεταφορικῶν σκαφῶν ἐτησίως ἀρχῆς γινομένης τὸ 1958.

Τὸ πρόγραμμα αὐτὸ θὰ ἀποτελέσῃ τὸν πυρῆνα μόνον τῶν ναυπηγήσεων διότι δὲν ὑπολογίζονται τὰ νέα πετρελαιοφόρα, τὰ σκάφη μεταφορᾶς μεταλλευμάτων καὶ τοῦ στόλου γραμμῶν ἐσωτερικοῦ.

Τὰ συμβόλαια ναυπηγήσεων τὰ ὁποῖα ἐκπνέουν τὸ τέλος τοῦ τρέχοντος οἰκονομικοῦ ἔτους περιλαμβάνουν τὴν κατασκευὴν 6 νέων ἐπιβατικῶν, 12 σκαφῶν μεταφορᾶς ὀχημάτων, 5 ἐμπορικὰ καὶ ἕνα πετρελαιοφόρον.

Η ΗΛΙΚΙΑ ΤΟΥ ΣΥΜΠΑΝΤΟΣ

ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ. Βάσει τῶν συμπερασμάτων μελέτης διεξαχθείσης ὑπὸ τῶν ἀστρονόμων τριῶν ἀστρονομείων τῆς Καλιφορνίας, ἡ ἡλικία τοῦ σύμπαντος δύναται νὰ ὁρισθῇ ὡς 5.400.000.000 ἐτῶν μὲ μίαν προσέγγισιν χιλίων ἑκατομμυρίων ἐτῶν ὀλιγώτερον ἢ πλέον. Ἡ σύγχρονος ἀστρονομικὴ θεωρία πρεσβεύει ὅτι κάτι συνέβη πρὸ χιλιάδων ἑκατομμυρίων ἐτῶν τὸ ὁποῖον ἐσήμανε τὴν ἀρχὴν κινήσεως ὅλης τῆς ὕλης τοῦ σύμπαντος ἐξ ἑνὸς κοινοῦ κέντρου πρὸς τὰ ἔξω. Ἤδη ὁ φωτισμὸς ἐκ τῶν πλέον ἀπομεμακρυσμένων γαλαξιῶν δεικνύει τὴν κίνησιν αὐτὴν τῆς ὕλης. Οἱ Ἀμερικανοὶ ἐπιστήμονες κατέληξαν εἰς τὸ συμπέρασμα αὐτὸ κατόπιν 20 ἐτῶν μελέτης ὅλων τῶν στοιχείων σχετικῶς μὲ τὴν ἐπέκτασιν τοῦ σύμπαντος.

Ἀνακοίνωσις

—Συνδέσμου ὑπαλλήλων καφενείων, ζαχαροπλαστείων κλπ.

Προκειμένου τὴν προσεχῆ Πέμπτην 2αν Φεβρουαρίου ἐ. ἔ. ὁ ἡμέτερος Σύνδεσμος νὰ διενεργήσῃ ἀρχαιρεσίας πρὸς ἀνάδειξιν νέου Διοικητικοῦ Συμβουλίου καλοῦμεν τοὺς ἐπιθυμοῦντας νὰ ἐκθέσουν ὑποψηφιότητα ὅπως ὑποβάλουν ταύτην μέχρι τῆς ἑσπέρας τῆς προσεχοῦς Δευτέρας 30ῆς λήγ. μηνὸς εἰς τὴν Ἐφορευτικὴν Ἐπιτροπὴν εὑρισκομένην καθημερινῶς εἰς καφενεῖον «Αἴγλη» παρὰ τῇ πλατείᾳ Γεωργίου Α'.

Ἡ Ἐφορευτικὴ Ἐπιτροπὴ
Ἰωάννης Κραβαρίτης
Χρόνης Ἰατρόπουλος
Ἰωάννης Θεοδώρου

ΥΠΟΨΗΦΙΩΝ
ΠΑΙΔ. ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ
Ἄρχεται λειτουργοῦν τὸ 1ον τμῆμα τὴν 1ην Φεβρουαρίου
Πλατεῖα Γεωργίου ἀριθ. 1

Εἰς 400.000 ἀνέρχονται οἱ ἐντὸς κλινικῶν μόνον ψυχοπαθεῖς τῆς Ἀγγλίας

Ἤτοι εἰς 10 ο)ο τοῦ ὅλου πληθυσμοῦ

ΚΑΙ ΤΑ 90 ο)ο ΠΑΣΧΟΥΝ ΑΠΟ ΤΑ ΝΕΥΡΑ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ. Μία μεγάλη ἰατρικὴ καὶ ψυχιατρικὴ ἔρευνα ἔγινε εἰς τὸ Λονδῖνον διὰ νὰ διαπιστωθῇ ποῖα εἶναι τὰ κύρια αἴτια διὰ τὴν τεραστίαν ἐπέκτασιν τῶν νευροψυχικῶν καὶ ψυχοσωματικῶν νοσημάτων εἰς τὸ Λονδῖνον κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη. Εἰς ὁλόκληρον τὴν Ἀγγλίαν, οἱ ψυχίατροι διαπιστώνουν κατὰ τὰ μεταπολεμικὰ ἔτη μίαν μεγάλην αὔξησιν τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ψυχοπαθῶν. Οἱ ἐντὸς τῶν ψυχιατρικῶν κλινικῶν ἀσθενεῖς ἀνέρχονται ἤδη εἰς περισσοτέρους τῶν 400.000, ἤτοι εἰς ἓν ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν περίπου τοῦ συνολικοῦ ἀριθμοῦ τῶν κατοίκων τῆς Ἀγγλίας. Ἡ ἐπίπτωσις τῶν ψυχικῶν νοσημάτων εἰς τὸ Λονδῖνον, ὅμως, εἶναι ἀκόμη μεγαλυτέρα, ὅπως εἶναι ἐπίσης πολὺ πλέον διαδεδομένη—ὑπολογιζομένη εἰς 90 ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν τοῦ συνολικοῦ ἀριθμοῦ—ἡ ἐπίπτωσις τῆς χρήσεως βαρβιτουρικῶν καὶ ἄλλων καταπραϋντικῶν ἢ διεγερτικῶν φαρμάκων, ὡς καὶ ἡ ἐπίπτωσις ψυχοσωματικῶν νοσημάτων εἰς τὰ ὁποῖα ψυχικοὶ παράγοντες προκαλοῦν σωματικὰ νοσήματα.

Τὸ συμπέρασμα εἰς τὸ ὁποῖον κατέληξεν ἡ σχετικὴ ἔρευνα, ἡ ὁποία μεταξὺ ἄλλων συνεκέντρωσε τὰς ἀπόψεις ὅλων τῶν ἰατρῶν τῆς περιοχῆς τοῦ Λονδίνου, εἶναι ὅτι, ἐν πολλοῖς, τὰ αἴτια τῆς ἐπεκτάσεως τῶν ψυχικῶν νοσημάτων εἶναι πολὺ διαφορετικὰ ἀπὸ ὅ,τι ὑποτίθεται συνήθως. Οἱ ἰατροὶ ὠνόμασαν κατὰ σειρὰν σημασίας τὰ ἑξῆς αἴτια ἐκ τῶν ὁποίων μερικὰ εἶναι μᾶλλον ἀπροσδόκητα:

Ἐν πρώτοις, ἡ ἀγωνία ποὺ συνεπάγεται ὁ ἀγὼν διὰ τὴν «προαγωγήν». Εἰς μίαν μεγάλην πόλιν, ὅπως τὸ Λονδῖνον, μὲ μεγάλας ἐπιχειρήσεις, ἑκατοντάδες ἀνθρώπων ἐργάζονται συνεχῶς νὰ ἐπιτύχουν κάποιαν προαγωγήν, κάποιαν βελτίωσιν τῆς θέσεως καὶ τῶν ἀποδοχῶν των. Ὁ ἀδυσώπητος συναγωνισμός, ὁ ὁποῖος προκύπτει ἐκ τούτου εἰς ὡρισμένα ἰδίως ἐπαγγέλματα, ἔχει ὡς συνέπειαν νὰ ὑπονομεύσῃ τὴν ψυχικὴν ἰσορροπίαν τοῦ μεγάλου ποσοστοῦ τοῦ πληθυσμοῦ.

Πλῆθος ἀσθενῶν παραπονοῦνται ὅτι δὲν εἶναι εἰς θέσιν νὰ ἀνθέξουν εἰς τὸν διηνεκῆ φόβον, μήπως δὲν «ἀποδίδουν» εἰς τὴν ἐργασίαν των, μήπως πίπτουν θύματα σκευωριῶν καὶ μήπως δὲν δυνηθοῦν νὰ ἱκανοποιήσουν τὰς φιλοδοξίας των.

Οἱ ἰατροὶ τοῦ Λονδίνου ἀναφέρουν, ὅτι τὸ αἴσθημα αὐτὸ τοῦ φόβου τῆς ἀποτυχίας, ἐν συνδυασμῷ μὲ τὸ συναίσθημα, ὅτι ἐπιβάλλεται ἡ ἐπίτευξις μιᾶς «προαγωγῆς», μιᾶς βελτιώσεως εἰς τὰς ἀποδοχάς, τὰ κέρδη ἢ τὴν κοινωνικὴν θέσιν, κατατρύχει εἰς μέγα βαθμὸν τοὺς μεγάλους ἐπιχειρηματίας.

Συνεπείᾳ τούτου ὁλόκληρον τὸ μυϊκὸν σύστημά των εἶναι ἐν διαρκεῖ διεγέρσει, διὰ νὰ ἡσυχάσουν δὲ ἐπιβάλλεται νὰ ὑποβάλλωνται καθημερινῶς εἰς μασσάζ.

Δευτέρα μεγάλη αἰτία νευρωτικῶν ἐκδηλώσεων εἶναι ἡ κούρασις τοῦ ταξιδίου.

Εἰς μίαν πολὺ ἐκτεταμένην πόλιν, ὅπως τὸ Λονδῖνον, πολλὰ ἑκατομμύρια λαοῦ ταξιδεύουν μεγάλας ἀποστάσεις μεταξὺ οἰκίας καὶ τόπου ἐργασίας, ὑπὸ συνθήκας συνωστισμοῦ καὶ μὲ διαρκῆ φόβον τῆς καθυστερήσεως.

Ἡ συνέπεια εἶναι νὰ ἀναπτύσσεται εἰς ὅλους τοὺς ἀνθρώπους ἡ ψύχωσις τῆς καθυστερήσεως.

Τὸ καθημερινὸν διπλοῦν ταξίδιον καθίσταται ἀγωνιῶδες, ἰδίᾳ ἐφ' ὅσον εἰς τοὺς στενοὺς δρόμους τοῦ Λονδίνου, ἀναφέρουν ὅτι οἱ μεσήλικες πελάται των, παραπονοῦνται στερεοτύπως ὅτι ἐξ αἰτίας τῶν μακρῶν ταξιδίων των ὑποφέρουν καθημερινῶς ἀπὸ πονοκεφάλους, καθὼς καὶ ἀπὸ μυαλγικὰς ἐκδηλώσεις.

Τρίτη μεγάλη αἰτία νευρώσεων εἶναι τὸ στεγαστικὸν πρόβλημα. Παρ' ὅλας τὰς μεγάλας προσπαθείας τῶν μεταπολεμικῶν ἐτῶν, διὰ τὴν ἀνέγερσιν πολλῶν νέων πολυκατοικιῶν, τὸ γεγονὸς εἶναι ὅτι ἡ ἔλλειψις στέγης συνεχίζεται εἰς ἀρκετὰ μεγάλον βαθμόν.

Οἱ γονεῖς εἶναι ἠναγκασμένοι νὰ συζοῦν μὲ μικρὰ παιδιὰ εἰς διαμερίσματα τὰ ὁποῖα κατὰ καιροὺς εἶναι μικροσκοπικά, εἰς τινας δὲ περιπτώσεις, συζοῦν ἐπίσης μὲ τὰ πεθερικά, πρᾶγμα ποὺ ἀπετέλει ἄλλοτε εἰς τὴν Ἀγγλίαν φαινόμενον ἀσύνηθες.

Ὡς ἄλλας αἰτίας νευρώσεως οἱ ψυχίατροι τοῦ Λονδίνου ἀναφέρουν κατὰ σειρὰν τὴν μοναξιάν, τὴν κοινωνικὴν μόνωσιν, τὴν ἔλλειψιν πνεύματος κοινωνικῆς ἀλληλεγγύης, ἡ ὁποία εἶναι μοιραία εἰς μεγάλο ἀστικὸν κέντρον, ὅπως τὸ Λονδῖνον κλπ.

Αἱ ἐκδηλώσεις τῶν νευρώσεων δὲν εἶναι μόνον εἰς τὸν φυσιοψυχικὸν τομέα. Ὁ ἰατρικὸς κόσμος τοῦ Λονδίνου ἀποδίδει εἰς τὰς νευρώσεις δέκα ἐν συνόλῳ νοσήματα, τὰ κάτωθι:

Τὸ ἕλκος, τὰς πεπτικὰς διαταραχάς, τὴν ὑψηλὴν πίεσιν, τὸ πάχος, τοὺς ρευματισμούς, τὸ ἄσθμα, τοὺς πονοκεφάλους, πολλὰς δερματικὰς διαταραχάς, τὴν θρόμβωσιν τῆς στεφανιαίας, τὴν δυσπεψίαν.

Οἱ ἰατροὶ φρονοῦν, ὅτι πρὸς ἐπιτυχῆ ἀντιμετώπισιν ὅλων αὐτῶν τῶν νοσημάτων ἡ κοινωνία ὀφείλει νὰ εὕρῃ τὸν τρόπον ἁπλουστεύσεως τῆς ζωῆς εἰς τὰς μεγαλουπόλεις ὅπως τὸ Λονδῖνον. Ὁ ἀνθρώπινος ὀργανισμὸς δὲν εἶναι εἰς θέσιν νὰ ἀνθέξῃ χωρὶς σοβαρὰς ζημίας εἰς τὴν ἀφόρητον ψυχικὴν πίεσιν τοιαύτης ζωῆς.

Ὁ ἰατρικὸς κόσμος τοῦ Λονδίνου παραδέχεται ἀπολύτως, ὅτι ἐπιβάλλεται, ἐπίσης, νὰ προωθηθῇ δραστηρίως ἡ προσπάθεια διὰ τὴν κάθαρσιν τῆς σημερινῆς μολυσμένης ἀτμοσφαίρας τοῦ Λονδίνου. Ἡ ἀτμόσφαιρα αὐτή, ἐν τούτοις, προκαλεῖ πολὺ ὀλιγωτέρας φυσιολογικὰς καὶ ψυχικὰς διαταραχὰς ἀπὸ τὰς ἀφυσίκους συνθήκας κοινωνικῆς διαβιώσεως ποὺ συνεπάγεται ἡ ζωὴ καὶ ἡ ἐργασία εἰς τὸ Λονδῖνον.

Η ΣΗΜΕΡΙΝΗ ΡΩΣΣΙΑ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΗΣ 1ης ΣΕΛΙΔΟΣ

τα περιοδεύουν ἐπίσης ὁλόκληρη τὴ χώρα. Εἴχαμε τὴν εὐκαιρία νὰ δοῦμε ἕνα βράδυ στὸ Ροστὼβ μαζὺ μὲ τοὺς ἄλλους λαϊκοὺς χοροὺς τῆς Μολδαβίας. Ἐξαίσιο πράγματι θέαμα. Κατάξανθα καὶ ροδοκόκκινα καὶ πανύψηλοι ρῶσσοι χορευταὶ μὲ μίαν καταπληκτικὴν εὐχέρειαν καὶ ρυθμό, ἐνθουσίασαν στὴν κυριολεξία τὸ πλῆθος, ποὺ παρακολουθοῦσε τὴν παράστασι. Θυμοῦμαι, ὅτι ἡ αἴθουσα τοῦ θεάτρου ἦταν ὑπερπλήρης, ὅπως δὲ μᾶς ἐπληροφόρησαν τὰ εἰσιτήρια προπωλοῦνται καὶ μάλιστα ἀπὸ δέκα καὶ δεκαπέντε ἡμέρες πρίν.

ΚΑΙ ΣΤΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟ

Ἀναμφισβητήτως οἱ μεγάλοι ρῶσσοι καλλιτέχναι εἶναι μοναδικοὶ ἴσως προπαγανδισταὶ τῆς Σοβιετικῆς Ἑνώσεως στὸ ἐξωτερικό, ὅπου μεταβαίνουν συχνότατα καὶ δίνουν παραστάσεις. Στὸ Παρίσι, στὸ Λονδῖνον, τὴν Βιέννη, τὴν Ρώμη, πέρυσι δὲ καὶ στὴν Ἀθήνα, οἱ σοβιετικοὶ χορευταὶ κατεγοήτευσαν τοὺς εὐρωπαίους μὲ τὴν καταπληκτικὴ δεξιοτεχνία των. Καμμιὰ ὄπερα δὲν μπορεῖ νὰ παρουσιάσῃ τόσο χαρακτηριστικὰ τὸ χορόδραμα ὅσο τὸ παρουσιάζει τὸ «Μπολσόϊ» ἢ ἡ περίφημη ὄπερα τοῦ Λένινγκραντ. Οἱ Ρῶσσοι ἔχουν δημιουργήσει πλέον παράδοσιν στὸν τομέα αὐτὸν τῆς τέχνης, τὴν ὁποίαν χρησιμοποιοῦν ἀκόμη καὶ γιὰ λόγους προπαγανδιστικούς. Ἕνας μεγάλος καλλιτέχνης δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία, ὅτι

ρα του στὸ ἐξωτερικό.

Ἀλλὰ θὰ ρωτήσῃ κανείς: γιατὶ τὸ κομμουνιστικὸν καθεστὼς διατήρησε καὶ ἔδωσε μάλιστα καὶ ὤθησιν στὸ μπαλλέτο; Θὰ μποροῦσε κάλλιστα νὰ μὴν ἐνδιαφερθῇ κἄν. Τὸ πολὺ νὰ ἔδειχνε μιὰ φροντίδα ὅπως συμβαίνει γιὰ τὶς ἄλλες τέχνες.

Ὑπάρχει ὅμως νομίζω βασικὸς λόγος. Τὸ μπαλλέτο ἦταν ἐπὶ τσαρικῆς Ρωσσίας τὸ θέαμα, ποὺ μόνον οἱ τσάροι καὶ οἱ πρίγκηπες καὶ οἱ ἄλλοι προύχοντες ἀπελάμβαναν. Ὁ λαὸς οὔτε κἂν μποροῦσε νὰ τὸ φαντασθῇ. Τὸ «Μπολσόϊ» κατεκλύζετο ἀπὸ τοὺς ἀριστοκράτες. Σήμερα συμβαίνει τὸ ἀντίθετο. Τὸ μεγαλύτερο καὶ πολυτελέστερο θέατρο τῆς Σοβιετικῆς Ἑνώσεως εἶναι προσιτὸ σ' ὁποιοδήποτε πολίτη καὶ τὸ μπαλλέτο, τὸ θεσπέσιο αὐτὸ θέαμα εἶναι κάτι ποὺ εὔκολα τὸ βλέπει κανείς, ὑπὸ τὸν ὅρον φυσικά, ὅτι θὰ ἐξασφαλίσῃ εἰσιτήριο, δεδομένου, ὅτι ἡ ζήτησις εἶναι τόσο μεγάλη, ὥστε νὰ μὴ μπορῇ νὰ τὸ ἀγοράσῃ ὁ ἐνδιαφερόμενος ὅταν τὸ θέλῃ.

Μὲ λίγα λόγια ἡ σοβιετικὴ κυβέρνησις, ὅπως ἀποδεικνύεται, δὲν ἀφήνει εὐκαιρία γιὰ νὰ δείξῃ εἰς τὸν Ρωσσικὸν λαὸν τὴν ἀντίθεσιν, ποὺ ὑπάρχει σὲ κάθε τομέα μεταξὺ τοῦ παλαιοῦ τσαρικοῦ καθεστῶτος καὶ τοῦ νέου, τοῦ κομμουνιστικοῦ. Καὶ εἶναι ἴσως αὐτὸ μία εὐφυὴς προσπάθεια γιὰ νὰ λείψῃ καὶ ἡ παραμικρὴ ἀμφιβολία ἀπ' τοὺς Ρώσσους ὅτι ἡ σημερινὴ διακυβέρνησις τῆς ἀχανοῦς αὐτῆς χώρας εἶναι ἡ μοναδικὴ καὶ συμφέρουσα

Ἡ καθημερινή μας ἐγκυκλοπαιδεία

ΟΙ ΣΥΓΧΡΟΝΟΙ ΔΡΑΚΟΝΤΕΣ

Ὑπῆρξαν οἱ δράκοντες τοῦ θρύλου, δηλαδὴ τὰ τέρατα ἐκεῖνα μὲ μορφὴν πελωρίας σαύρας πτερωτῆς, ποὺ ἐφρουροῦσαν τὸν κῆπον τῶν Ἑσπερίδων καὶ τὸ Χρυσόμαλλον δέρας;

Ὁ ταξιδιώτης ποὺ θὰ ἐπισκεφθῇ ὡρισμένας νήσους τῆς θαλάσσης τῶν Ἀντιλλῶν, ἢ μερικὰς μακρυνὰς καὶ ἡμιαγρίας περιοχὰς τῆς Νοτίου Ἀμερικῆς, τείνει νὰ πιστεύσῃ εἰς τὴν ὕπαρξίν των. Θὰ συναντήσῃ ἐκεῖ ἕνα εἶδος ζώου, τὰ «ἰγκουάνα» ποὺ μοιάζουν ἀρκετὰ μὲ τοὺς θρυλικοὺς δράκοντας.

Τὰ «ἰγκουάνα» εἶναι σαῦραι, τεράστιαι, μήκους 1,40 ἕως 1,60 μέτρων, ἰδιαιτέρως, ὅμως, μακρυὰ εἶναι ἡ οὐρά των.

Ζοῦν ἐπάνω εἰς τὰ ὑψηλὰ δένδρα, εἰς τὰ ὁποῖα μετακινοῦνται μὲ καταπληκτικὴν εὐκινησίαν, σὰν πίθηκοι, σκαρφαλώνοντας καὶ πηδῶντας ἀπὸ τὸ ἕνα εἰς τὸ ἄλλο κλαδί. Ἀλλὰ δὲν περιφρονοῦν ὅμως καὶ τὸ ἔδαφος, ὅπου τρέχουν ταχύτατα, καθὼς καὶ τὰ γειτονικὰ ποτάμια καὶ τὰς λίμνας, εἰς τὰς ὁποίας κολυμβοῦν μὲ ὅλην των τὴν ἄνεσιν καὶ μὲ ἀπίστευτην ἱκανότητα.

Ὁ διευθυντὴς τοῦ Μουσείου Φυσικῆς Ἱστορίας τῆς Νέας Ὑόρκης, ἀνεκάλυψε εἰς τὰ «ἰγκουάνα» μίαν ἄλλην ἰδιότητα, ἀληθινὰ ἐξαιρετικήν: τὸ ζῶον αὐτὸ ἠμπορεῖ νὰ πεθάνῃ ὅταν θελήσῃ!

Πράγματι διάφορα «ἰγκουάνα», τὰ ὁποῖα κατώρθωσε νὰ πιάσῃ ὁ ἴδιος, ἐπέθαναν ἀμέσως, χωρὶς νὰ ὑπάρχῃ ἡ ἐλαχίστη φανερὴ αἰτία. Ἕνα ἄλλο τέτοιο ἑρπετόν, ποὺ συνελήφθη ἀργότερα, ἀγωνίσθηκε πρῶτα μὲ μανίαν γιὰ νὰ ξεφύγῃ καὶ κατόπιν ἐσυγκλονίσθηκε ὁλόκληρον ἀπὸ μίαν ἀνατριχίλα καὶ ἔπεσε νεκρόν.

Εἰς τὴν ἀρχήν, ὁ Ἀμερικανὸς ἐπιστήμων ἐνόμισε ὅτι τὰ «ἰγκουάνα» ἐπροσποιοῦντο ὅτι ἐπέθαναν γιὰ νὰ ἠμπορέσουν ἔπειτα νὰ δραπετεύσουν. Ἀλλὰ δὲν ἄργησε νὰ πεισθῇ ὅτι ἦσαν πραγματικῶς νεκρά.

Ποία εἶναι ὅμως ἡ ἐξήγησις τοῦ περιέργου αὐτοῦ φαινομένου; Τὰ τέρατα ἐκεῖνα μὲ τὴν προϊστορικὴν ὄψιν πεθαίνουν μήπως ἀπὸ τὸν τρόμον; Ἢ μᾶλλον ἔχουν κάποιον μυστικὸν ἐσωτερικὸν ἀδένα, ποὺ ἐκκρίνει δηλητήριον, ὅταν θελήσουν νὰ αὐτοκτονήσουν.

Ὁπωσδήποτε, ἠμπορεῖ νὰ εἰπῇ κανεὶς ὅτι τὰ «ἰγκουάνα» πεθαίνουν ἀληθινὰ κατὰ βούλησιν.

Θὰ ἐνόμιζε κανεὶς ὅτι τὰ «ἰγκουάνα» ζοῦν καὶ πολλαπλασιάζονται ἥσυχα, χωρὶς πολλοὺς κινδύνους. Ἀπεναντίας ὅμως, οἱ ἰθαγενεῖς τὰ κυνηγοῦν ἀλύπητα. Διότι τὸ κρέας των θεωρεῖται ἐκλεκτὸς μεζές, προσιτὸ μόνον εἰς τοὺς πλουσίους.

Τὸ κρέας αὐτὸ μαγειρεύεται συνήθως ἐπάνω εἰς τὰ κάρβουνα. Εἶναι δὲ ὁμολογουμένως νόστιμον, θρεπτικὸν καὶ εὐκολοχώνευτον.

Ἀκόμη πιὸ περιζήτητα εἶναι τὰ αὐγὰ τῶν «ἰγκουάνα», μεγάλα ὅσον τῶν περιστεριῶν, μὲ χρῶμα ἄσπρο ἢ ἀχυροκίτρινον. Ἔχουν τὸ χαρακτηριστικὸν ὅτι περιέχουν κροκὸν μόνον, χωρὶς ἀσπράδι.

Τρώγονται βραστά, μοιάζουν ἀρκετὰ εἰς τὴν γεῦσιν μὲ τὰ αὐγὰ τῆς χελώνης, εἶναι ὅμως ὀλίγον πιὸ δυσκολοχώνευτα.

Τόσον τὸ κρέας ὅσον καὶ αὐγὰ τῶν «ἰγκουάνα» πωλοῦνται ἀκριβὰ εἰς τοὺς καλοφαγάδες.

Εἴπαμε ἄλλωστε ἤδη ὅτι τὸ κυνῆγι τοῦ ζώου αὐτοῦ

δυνον. Τὰ αὐγά του στοιχίζουν ἀκριβά, διότι σπανίζουν.

Πράγματι, τὰ θηλυκὰ «ἰγκουάνα» δὲν εἶναι πολλὰ καὶ γι' αὐτὸ ἄλλωστε τὰ ἀρσενικὰ μάχονται ἄγρια μεταξύ των γιὰ τὴν κατάκτησίν των.

Ἐπὶ πλέον δέ, δὲν κάμνουν αὐγὰ παρὰ μόνον κατὰ τὴν ἐποχὴν τῶν ἐρώτων των, καὶ τότε ὄχι περισσότερα ἀπὸ 24 ἐν ὅλῳ.

Ἀφοῦ γεννήσουν τὰ αὐγὰ αὐτὰ εἰς τὴν παραλίαν, μέσα σὲ μίαν τρύπα ἀνοιγμένην εἰς τὴν ἄμμον, τὰ σκεπάζουν κατόπιν καλὰ καὶ τὰ ἀφήνουν γιὰ νὰ κλωσσηθοῦν ἀπὸ τὴν θερμότητα τοῦ ἡλίου. Ἔτσι, ὅταν βγοῦν τὰ μικρὰ «ἰγκουάνα», δὲν γνωρίζουν τοὺς γονεῖς των καὶ εἶναι ὑποχρεωμένα νὰ ἀντεπεξέλθουν ἐξ ἀρχῆς ὁ-